

1. 1. Утвърждаването на педагогическото взаимодействие като същностна характеристика на възпитателно – образователния процес в детското заведение. По този начин стратегическата задача за перспектива в детското развитие характеризира детската градина като среда за творчество, среда за културно – възпитателна и образователна работа, център на сътрудничество между деца, родители и учители.

2. 2. Определянето и осъществяването на педагогическите цели в рамките на очакваните психологически и социални резултати за детето като единен процес на интеграция,

деференциация и индивидуализация на взаимодействията.

1. 3. Позицията на педагога, която се формира чрез интегрирането на педагогически цели по посока на личностния потенциал на детето и неговия потенциал в групата.

2. 4. Организацията на педагогическото взаимодействие, насочена към осигуряване на динамични преходи в общуването с деца от различни възрасти, съобразно индивидуалното им развитие и тяхното коопериране в различни социални групи.

Насоки, очертаващи детското заведение, като единна функционална система, съобразно характеристиката на педагогическото взаимодействие.

1.Среда на развитие и творчество.

Педагогическото взаимодействие се разглежда не само като процес на получаване на информация, а и на изразяване на емпиричен опит, мотивиран от самостоятелно формулирани цели.

2.Среда на културно – възпитателна и образователна работа.

Възрастния открива за детето пътя към независимостта, инициативата, творчеството, стимулира желанието и готовността му да се учи.

3.Център на сътрудничество.

Сътрудничеството съдейства за преодоляване авторитарните позиции на възрастните в съвместния им живот с децата. Поради това, че взаимодействието е многостранен процес, целенасочването, контролът и оценката не са сфери на едностранно влияние, а осигуряват сътрудничество с децата и съдействат за тяхното коопериране и съвместната им дейност.

От особено значение при реализирането на педагогическото взаимодействие в условията на ситуацията е определянето на творчеството като свързващ елемент в системата на дейностите и личностните взаимоотношения.

4. Основните критерии за анализ на творческите прояви са :

-характерът на взаимодействие на детето със средата

-трансферът на неговите особености при преобразуване на опита

-мотивационните основания при определяни позицията на детето

-степената на новост при изразяването

III. Общуването между учителя и детето е творчески процес на взаимна промяна и познание. Учителя като разкриваща се личност и детето като развиваща се личност. Детето изразява своята индивидуалност и на тази основа се социализира. От друга страна, то възпроизвежда и твори по свой начин нов опит- развива и изявява своята индивидуалност. За стимулиране субект-субектните отношения се ръководим от следните параметри.

-възприемане на детето от учителя като ценност не само за обществото, но и за самия него

-откриването на детската индивидуалност от учителя в общуването и на фона на вписването и в детската група

-взаимодействията учител – дете; учител – детска група; учител – родител, чрез разнообразяване формите на общуване и дейност

-осигуряване среда, която стимулира детето към активност и творчество

-диалог между учителя и детето

-зачитане на значимостта на другия в общуването и утвърждаване самочувствието на детето

-създаване на условия за самостоятелен избор на дейност, дори и детето да греши

-изграждане на умения за общуване в група, в която има както единоподушие, така и различие и конфликти

-изграждане на умения за приспособяване в различни условия, бърза адаптация в социална среда

Динамиката на днешния ден извежда на преден план проблема за развитието на творчеството като необходимо условие за личностната реализация. Важни образователни приоритети стават тези, свързани със ситуирането на стройна система от научно проверени стратегии и технологии за приучване, формиране, оценяване и възпитаване на поведението, за което най-значима характеристика да бъде творчеството.

Срещата на детето с изкуството е една от непосредствено въздействащите прояви на човешкия дух. Ето защо в детската градина е необходимо да се отделя специално внимание на въздействието на произведенията на изкуството върху детето. Възпитателно – образователния процес се ориентира към организирането на интересни творчески дейности, насочени към личностно формиране на подрастващите.

Творческата дейност, чието разнообразие, яркост и красота въздействат върху емоциите на децата, подпомага усъвършенстването на познавателните процеси. Широкото включване в живота на децата на разнообразни художествено-творчески дейности е важно и за това че то им позволява да проявят себе си, да реализират своята творческа активност и да осъществят своя свободен избор.

С помощта на педагога като пример за подражание и инициатор на детската активност, който търси връзка между интелектуалните и творческите възможности, се постигат положителни резултати в процесите на възприемане, изразяване и изобразяване, които са особено важни за цялостното психично развитие на детето. Когато децата притежават богати знания, умения и навици, както и способност активно да ги прилагат, те с желание се стремят към творческа изява.

От своя страна, качествените промени в развитието на дейностите и общуването водят до интензивно познавателно развитие на детето и възпитаване на интелектуална активност.

Мисленето постепенно се откъсва от непосредствената си връзка с конкретните възприятия и започва да се опира на разширения кръг от представи и словесни обобщения. В тясна връзка с разширеното сетивно и интелектуално възприемане на действителността се развива и паметта. Накрая, но не на последно място се развива въображението. Образите на въображението се превръщат в средства за осъществяване на целта, предварително планирана от детето – игрова, конструктивна или изобразителна дейност. Постепенно децата започват сами да преоткриват връзката между предметите и явленията от заобикалящия ги свят и да се стремят да дадат своята интерпретация за тях.

Целите на различните педагогически ситуации, свързани с изкуството още от най-ранна възраст са израз на убеждението, че

Вниманието и съзнанието на детето трябва да бъдат обърнати към прекрасното в живота, а интелектуалното развитие, като една от целите на възпитателно – образователния процес в детското заведение е необходимо да продължи да е обект на проучване от изследователите с оглед постигането на оптимална ефективност в тази насока.

Придобиването на опит от децата в предучилищна възраст се определя и зависи от продължителния процес на обучение и овладяване на умения при минимално количество знания в една сфера на дейността.

Практическото т.е. подготовката на децата за ежедневието – да се справят самостоятелно и оптимално с житейските проблем, е основна задача на педагогическото взаимодействие в детската градина.

Очаквани педагогически резултати с траен възпитателен и социален ефект:

Очаквани педагогически резултати с траен

1. Усвояване на необходимия минимум от знания от областта на хигиената, на медицината, физическата култура и спорт, на туризма, за да се изгради убеденост, че грижата за собственото здраве е първостепенна грижа на всеки човек.

2. Развиване и усъвършенстване техниката на жизнено важни двигателни умения и навици от основните видове спорт. Формиране на способности за прилагането им в различни по сложност условия в реалния живот.

1. С помощта на средствата на физическата култура и спорт,

да развият умения да мислят, да взимат самостоятелно решения и да поемат отговорност.

1. Създаване на умения за работа в екип.
2. Формиране и развиване на организаторски способности за по-добра реализация и висок социален статус.

Изводи:

Допълнителният трети час по „Физическо възпитание и спорт“ спомага да се работи за доброто физическо развитие и хармонично изграждане на организма на подрастващите. Обогатява и усъвършенства двигателната култура на

учениците. Формира интерес към спорта. Подрастващите имат огромна

потребност от системни занимания.

Чрез целенасочен избор на форми, средства и методи, способстващи за

проявление и развитие способностите на учениците в една или друга двигателна активност или спортна дейност. Възможностите за вариативност на

съдържанието и многообразието на формите позволяват цялостната дейност да

се насочи съобразно ценностната ориентация на ученика, неговите интереси и потребности. Чрез добре организиране на свободното време подрастващите развиват способност за противодействие на съвременните предизвикателства, сред които са оцеляване, агресия, наркотици, болестите на века.